

Briselē, 2016. gada 27. maijā
(OR. en)

9464/16

Starpiestāžu lieta:
2012/0340 (COD)

TELECOM 96
CONSOM 118
MI 379
CODEC 741

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
K-jas dok. Nr.:	17344/12 TELECOM 250 CONSOM 155 MI 811 CODEC 2936
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva par publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu pieejamību - politiska vienošanās

1. Nolūkā pieņemt politisku vienošanos pielikumā pievienots minētā priekšlikuma teksts, par kuru vienošanās pēc būtības tika panākta neoficiālajā triālogā 2016. gada 3. maijā. To pēc tam apstiprināja Pastāvīgo pārstāvju komiteja un Eiropas Parlamenta Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja – attiecīgi 2016. gada 25. maijā un 24. maijā.
2. Kompromisa tekstā ir veikta tehniska korekcija, tomēr nemainot tā būtību. Ar šo tehnisko grozījumu tiek labota atsauce uz ES tiesību aktu, kas minēts 8. apsvērumā.
3. Juristi lingvisti teksta pārskatīšanu uzsāks pēc tam, kad Padome būs apstiprinājusi politisko vienošanos.

Priekšlikums –

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu pieejamību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ¹,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Virzība uz digitālo sabiedrību sniedz lietotājiem jaunas iespējas piekļūt informācijai un pakalpojumiem. Informācijas un pakalpojumu sniedzēji, piemēram, publiskā sektora struktūras, arvien vairāk izmanto internetu, lai sagatavotu, vāktu un sniegtu daudzveidīgu sabiedrībai svarīgu informāciju un pakalpojumus tiešsaistē.

¹ OV C 110/26, 9.5.2006., / (COM (2005) 425 final).

² OV C 009, 11.1.2012., 65.–70. lpp.

- (2) Šajā direktīvā pieejamība attiecas uz principiem un metodēm, kas jāievēro tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu projektēšanā, veidošanā, uzturēšanā un atjaunināšanā, lai to saturu padarītu pieejamāku lietotājiem, jo īpaši personām ar invaliditāti. Saturs ietver tekstuālu, kā arī netekstuālu informāciju, lejuplādējamus dokumentus un veidlapas, kā arī divpusēju saziņu, piemēram, digitālo veidlapu apstrādi un autentifikācijas, identifikācijas un maksājumu veikšanas procesu pabeigšanu.
- (2.a) Lai arī šo direktīvu nepiemēro Savienības iestāžu tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm, minētās iestādes tiek mudinātas ievērot šajā direktīvā noteiktās prasības attiecībā uz pieejamību.
- (3) Komisijas e-pārvaldes rīcības plānā 2011.–2015. gadam ³ ir pausts aicinājums rīkoties, lai izstrādātu e-pārvaldes pakalpojumus, ar kuriem nodrošina iekļautību un pieejamību. Tas ietver pasākumus ar mērķi samazināt atšķirības informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) lietošanā un veicināt IKT izmantošanu, lai novērstu atstumtību, tādējādi nodrošinot, ka visi lietotāji spēj maksimāli izmantot sniegtās iespējas. Komisijas e-pārvaldes rīcības plānā 2016.–2020. gadam ir atkārtoti uzsvērti iekļautības un pieejamības nozīme.
- (4) Savā paziņojumā "Digitālā programma Eiropai" ⁴ Komisija paziņoja, ka publiskā sektora tīmekļa vietnēm vajadzētu būt pilnībā pieejamām līdz 2015. gadam, kā tas atspoguļots 2006. gada 11. jūnijā Rīgā pieņemtajā ministru deklarācijā.
- (4.a) Savā Digitālajā programmā Eiropai Komisija uzsvēra, ka ir vajadzīgas saskaņotas darbības ar mērķi nodrošināt jaunā elektroniskā satura pilnīgu pieejamību personām ar invaliditāti, lai tādējādi eiropiešiem sniegtu labāku dzīves kvalitāti, piemēram, nodrošinot vienkāršāku piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem un kultūras saturam. Tajā arī ir izteikts pamudinājums sekmēt saprašanās memoranda par personu ar invaliditāti digitālo piekļuvi pieņemšanu.

³ COM(2010) 743 final. Nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*.

⁴ COM(2010) 245 final/2.

- (5) Pētniecības un inovācijas pamatprogramma ⁵ atbalsta tehnoloģisko risinājumu pētniecību un izstrādi ar pieejamību saistītām problēmām.
- (6) Ratificējot Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ("ANO Konvencija"), lielākā daļa dalībvalstu un Savienība, to noslēdzot, ir apņēmušās veikt atbilstīgus pasākumus, lai personām ar invaliditāti – vienlīdzīgi ar citiem – nodrošinātu pieeju tostarp informācijas un komunikāciju tehnoloģijām un sistēmām, un izstrādāt un ieviest minimālos standartus un pamatnostādnes par tādu objektu un pakalpojumu pieejamību, kas ir atvērti vai ko sniedz sabiedrībai, un pārraudzīt to īstenošanu, kā arī veicināt personu ar invaliditāti piekļuvi jaunām informācijas un komunikācijas tehnoloģijām un sistēmām, tostarp internetam, un atturēties no iesaistīšanās jebkādas darbības vai praksē, kas neatbilst minētajai konvencijai, un nodrošināt, ka publiskā sektora struktūras rīkojas saskaņā ar to. ANO Konvencijā arī ir noteikts, ka produktu, vides, programmu un pakalpojumu dizainam būtu jānodrošina, ka, cik vien iespējams, visi cilvēki tos var izmantot bez pielāgošanas vai īpaša dizaina nepieciešamības. Šādam "universālajam dizainam" būtu jāietver arī noteiktām personu grupām paredzētas atbalsta ierīces, ja tās ir nepieciešamas.

Saskaņā ar ANO Konvenciju personas ar invaliditāti ir personas, kurām ir ilgstoši fiziski, garīgi, intelektuāli vai maņu orgānu traucējumi, kas mijiedarbībā ar citiem šķēršļiem var apgrūtināt to pilnvērtīgu un efektīvu līdzdalību sabiedrības dzīvē vienlīdzīgi ar citiem.

- (7) Eiropas stratēģija invaliditātes jomā (2010–2020) ⁶ pamatojas uz ANO Konvenciju, un tās mērķis ir novērst šķēršļus, kas neļauj personām ar invaliditāti līdzvērtīgi piedalīties sabiedrības dzīvē. Tajā ir ietverti pasākumi vairākās prioritārās jomās, tostarp saistībā ar informācijas un komunikācijas tehnoloģiju un sistēmu pieejamību, ar mērķi "personām ar invaliditāti nodrošināt preču, pakalpojumu, to skaitā publisko pakalpojumu, un atbalsta ierīču pieejamību."

⁵ OV L 347, 20.12.2013., 104.–173. lpp.

⁶ COM(2010) 636 final. Nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*.

- (8) Regulā (ES) Nr. 1303/2013 ⁷, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ir ietverti noteikumi par pieejamību, tostarp saistībā ar IKT. Tomēr tajā nav aplūkota tīmekļa vietņu vai mobilo lietotņu pieejamības specifika.
- (9) Strauji augošais tirgus, kura darbība ir vērsta uz to, lai digitālos produktus un pakalpojumus darītu pieejamākus, aptver dažādus ekonomikas dalībniekus, piemēram, tos, kuri izstrādā tīmekļa vietnes vai programmatūras rīkus, lai izveidotu, pārvaldītu un testētu tīmekļa lapas vai mobilās lietotnes, tos, kuri izstrādā lietotāju aģentus, piemēram, tīmekļa pārlūkprogrammas un saistītas atbalsta tehnoloģijas, tos, kuri īsteno sertifikācijas pakalpojumus, un apmācības pakalpojumu sniedzējus.
- (10) Vairākas dalībvalstis ir pieņēmušas pasākumus, kuru pamatā ir starptautiski izmantotas pamatnostādnes pieejamu tīmekļa vietņu izstrādes jomā, bet sniegtās norādes bieži vien atsaucas uz dažādām šo pamatnostādņu versijām vai atbilstības līmeņiem, vai arī valstu līmenī ir ieviestas tehniskās variācijas.
- (11) Pieejamu tīmekļa vietņu, mobilo lietotņu un saistītas programmatūras un tehnoloģiju nodrošinātāju vidū ir liels skaits mazo un vidējo uzņēmumu (MVU). Nodrošinātājiem un jo īpaši MVU nav stimula sākt uzņēmējdarbību ārpus savas valsts tirgus. Tīmekļa pieejamības specifikāciju un noteikumu atšķirību dēļ to konkurētspēju un izaugsmi kavē papildu izmaksas, kas tiem rastos, izstrādājot un tirgojot ar tīmekļa pieejamību saistītus pārrobežu produktus un pakalpojumus.

⁷ OV L 347, 20.12.2013., 320.–469. lpp.

- (12) Ierobežotas konkurences dēļ tīmekļa vietņu, mobilo lietotņu un saistītu produktu un pakalpojumu pircēji saskaras ar augstām pakalpojumu sniegšanas cenām vai atkarību no viena nodrošinātāja. Nodrošinātāji bieži vien dod priekšroku "pašu standartu" variācijām, kas pēc tam ierobežo lietotāju aģentu sadarbību, kā arī universālu Savienības mēroga piekļuvi tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu saturam. Valstu noteikumu sadrumstalotība mazina labumu, ko varētu gūt no pieredzes apmaiņas ar valstu un starptautiskajiem partneriem, reaģējot uz sabiedrības un tehnoloģiju attīstību.
- (13) Lai likvidētu iekšējā tirgus sadrumstalotību, būtu jātuvina valstu pasākumi Savienības līmenī, balstoties uz vienošanos par pieejamības prasībām publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnēm un to mobilajām lietotnēm. Tas izstrādātājiem mazinātu nenoteiktību un sekmētu sadarbību. Tehnoloģiju ziņā neitrālu pieejamības prasību izmantošana nekavēs inovācijas un, iespējams, pat tās veicinās.
- (13.aa) Šīs direktīvas prasības nepiemēro mobilo ierīču ekskluzīvam saturam vai mobilajām ierīcēm paredzētiem lietotāja aģentiem, ko izstrādā slēgtām lietotāju grupām vai specifiskam lietojumam konkrētā vidē un kas nav pieejami plašai sabiedrības daļai un ko plaša sabiedrības daļa neizmanto. Ja šajā direktīvā noteiktās pieejamības prasības nav piemērojamas, tad saskaņā ar Direktīvu 2000/78/EK, ANO Konvenciju un citiem attiecīgiem tiesību aktiem joprojām ir piemērojamas un – vajadzības gadījumā – būtu jāparedz prasības par "saprātīgu pielāgojumu", jo īpaši darbavietā un izglītības jomā.
- (13.ab) Šī direktīva neskar nedz Direktīvu 2014/24/ES un jo īpaši tās 42. pantu, nedz arī Direktīvu 2014/25/ES un jo īpaši tās 60. pantu, kuros noteikts, ka visu iepirkumu, kuri paredzēti lietošanai fiziskām personām – neatkarīgi no tā, vai tie paredzēti plašākai sabiedrībai vai līgumslēdzējas iestādes personālam –, tehniskās specifikācijas, izņemot pienācīgi pamatotos gadījumos, sagatavo tā, lai ņemtu vērā kritērijus par pieejamību personām ar invaliditāti vai projektēšanu visu lietotāju ērtībām.

- (13.a) Ņemot vērā to, ka trūkst automatizētu vai efektīvu un viegli īstenojamu līdzekļu, ar ko darīt pieejamus dažus publicēta satura veidus, un lai ierobežotu šīs direktīvas darbības jomu, to attiecinot vienīgi uz saturu, tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm, kas faktiski ir publiskā sektora struktūru kontrolē, ar šo direktīvu ir paredzēts no pieejamības prasībām uz laiku vai pastāvīgi izslēgt dažu veidu saturu, tīmekļa vietnes vai mobilās lietotnes. Šāda izslēgšana būtu atkārtoti jāapsver saistībā ar šīs direktīvas pārskatīšanu, ņemot vērā tehnoloģiju turpmāko attīstību.
- (13.ac) Personu ar invaliditāti un vecu cilvēku tiesības piedalīties un tikt integrētiem Savienības sociālajā un kultūras dzīvē ir nedalāmi saistītas ar pieejamu audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu. Tomēr šīs tiesības var tikt labāk pilnveidotas saistībā ar konkrētu nozaru tiesību aktiem vai tiesību aktiem, kuros galvenā uzmanība ir pievērsta pieejamībai, aptverot arī privātas raidorganizācijas, lai garantētu godīgas konkurences apstākļus, neskarot ar sabiedrības interesēm saistīto lomu, ko pilda audiovizuālo mediju pakalpojumi. Tādēļ šo direktīvu nevajadzētu piemērot sabiedrisko raidorganizāciju tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm.
- (13.b) Šīs direktīvas darbības jomā varētu ietilpt dažas nevalstiskas organizācijas (NVO), kuras ir brīvprātīgas pašpārvaldes struktūras, kas izveidotas, lai galvenokārt īstenotu bezpeļņas mērķus, sniegtu pakalpojumus, kuri nav sabiedrībai būtiski, piemēram, pakalpojumus, kurus nav tieši pilnvarojušas valsts, reģionālās vai vietējās iestādes, vai pakalpojumus, ar kuriem konkrēti nerisina jo īpaši personu ar invaliditāti vajadzības. Lai izvairītos no nesamērīga sloga uzlikšanas šādām NVO, šo direktīvu tām nebūtu jāpiemēro.
- (13.ba) Būtu jādara pieejamas būtiskas skolu, bērnudārzu vai silīšu tiešsaistes administratīvās funkcijas. Gadījumos, kad minētais būtiskais saturs ir sniegts pieejamā veidā ar citas tīmekļa vietnes starpniecību, šāds saturs nav vēlreiz jādara pieejams attiecīgā objekta tīmekļa vietnē.

- (13.c) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai: paplašināt šīs direktīvas darbības jomu, to attiecinot arī uz cita veida tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm, jo īpaši iekštīkla vai ārtīkla tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm, uz kurām šī direktīva neattiecas, kuras paredzētas ierobežotam skaitam personu darbavietā vai izglītības jomā un kuras darbavietā vai izglītības jomā lieto ierobežots skaits personu, un atbilstoši Savienības tiesību aktiem saglabāt vai ieviest pasākumus, kas pārsniedz minimālās prasības, kuras noteiktas attiecībā uz pieejamību. Dalībvalstis arī būtu jā mudina paplašināt šīs direktīvas darbības jomu, to attiecinot arī uz privātām vienībām, kuras piedāvā objektus un pakalpojumus, kas ir atvērti vai ko sniedz sabiedrībai, tostarp veselības aprūpes, bērnu aprūpes, sociālās iekļautības un sociālā nodrošinājuma jomā, kā arī transporta nozarē, un elektroenerģijas, gāzes, siltuma, ūdens, elektronisko sakaru un pasta pakalpojumus, īpašu uzmanību pievēršot tiem pakalpojumiem, kas izklāstīti 8.–13. pantā Direktīvā 2014/25/ES.
- (13.d) Ar šo direktīvu nekādā veidā nav paredzēts ierobežot preses brīvību vai vārda brīvību plašsaziņas līdzekļos, ciktāl tās ir garantētas Savienībā un dalībvalstīs, jo īpaši saskaņā ar Hartas 11. pantu.
- (13.e) Ar šo direktīvu dalībvalstīm netiek prasīts darīt pieejamas arhivētas tīmekļa vietnes vai mobilās lietotnes, ja to saturs vairs netiek atjaunināts vai rediģēts un ja tas nav nepieciešams administratīvu procesu īstenošanai vai ja attiecīgais pakalpojums vairs netiek sniegts. (...) Šajā direktīvā uzturēšana, ko veic vienīgi tehniskā nolūkā, nebūtu uzskatāma par tīmekļa vietnes vai mobilās lietotnes atjaunināšanu vai rediģēšanu.
- (13.f) Attiecībā uz metadatiem, kas saistīti ar mantojuma kolekciju priekšmeta reprodukciju, joprojām būtu jāievēro dažas tīmekļa vietnēm vai mobilajām lietotnēm noteiktās pieejamības prasības.
- (13.h) Biroja datņu formāti attiecas uz dokumentiem, kuri sākotnēji nav paredzēti lietošanai tīmeklī un kuri tiek iekļauti tīmekļa vietnēs, piemēram, *Adobe* portatīvo dokumenta formātu (*PDF*), biroja programmatūras *Microsoft Office* dokumentiem vai to (atvērtā pirmkoda) ekvivalentiem.

- (13.ha) Tiešraides mediju darbi ar laika dimensiju, kas tiek glabāti tiešsaistē vai pēc tiešraides atkārtoti publicēti, jāuzskata par iepriekš ierakstītiem mediju darbiem ar laika dimensiju, kas ierakstīti bez liekas kavēšanās no brīža, kad mediju darbi ar laika dimensiju sākotnēji tiek pārraidīti vai atkārtoti publicēti, nepārsniedzot laiku, kāds noteikti nepieciešams, lai mediju darbus ar laika dimensiju darītu pieejamus, prioritāti piešķirot būtiskai informācijai, kas attiecas uz veselību, labklājību un sabiedrības drošību. Minētajam nepieciešamajam laikposmam principā nevajadzētu būt ilgākam par 14 dienām. Pamatotos gadījumos, piemēram, ja nav iespējams pienācīgā laikā iepirkt attiecīgos pakalpojumus, izņēmuma kārtā šo laikposmu var pagarināt uz īsāko laiku, kas nepieciešams, lai darītu saturu pieejamu.
- (13.i) Šajā direktīvā publiskā sektora struktūras tiek mudinātas darīt pieejamu visu saturu, tomēr saturu, kuru publiskā sektora struktūras ievieto savās tīmekļa vietnēs vai mobilajās lietotnēs, nav paredzēts ierobežot tikai uz pieejamo saturu. Visos gadījumos, kad tiek pievienots nepieejams saturs, publiskā sektora struktūrām, ciktāl tas ir praktiski iespējams, savās tīmekļa vietnēs vai mobilajās lietotnēs būtu jāpievieno pieejamas alternatīvas iespējas.
- (13.j) Ja atšķirībā no ģeogrāfiskā apraksta navigācijai ir paredzētas kartes, pieejamā informācija var būt vajadzīga, lai palīdzētu iedzīvotājiem, kuri nevar pienācīgi izmantot vizuālo informāciju vai kompleksas navigācijas funkcijas, piemēram, atrast objektus vai vietas, kur tiek sniegti pakalpojumi. Tāpēc alternatīvai vajadzētu būt sniegt tādu informāciju kā pasta adreses un netālu esošas sabiedriskā transporta pieturas vai vietu vai reģionu nosaukumus, kas bieži vien publiskā sektora struktūrai jau ir pieejami vairumam lietotāju vienkāršā un viegli lasāmā formātā.

- (13.k) Iegultu saturu, piemēram, iegultu attēlu vai video, būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā. Tomēr dažreiz tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes ir izveidotas tā, ka tajās papildu saturs tiks pievienots vēlāk, piemēram, e-pasta programma, emuārs, raksts, kas ļauj lietotājiem pievienot komentārus, vai lietotnes, kas atbalsta lietotāja sniegtu saturu. Cits piemērs varētu būt tīmekļa lapa, piemēram, portāls vai ziņu vietne, kurā apkopots saturs no vairākiem informācijas sniedzējiem, vai vietnes, kas laika gaitā automātiski ievieto saturu no citiem avotiem, piemēram, kad reklāmas tiek ievietotas dinamiski. Šāds trešās personas saturs ir izslēgts no šīs direktīvas darbības jomas ar noteikumu, ka publiskā sektora struktūra to nav ne finansējusi, ne izstrādājusi un ka tas neatrodas šīs publiskā sektora struktūras kontrolē. Šādu saturu principā nevajadzētu lietot, ja tas kavē vai mazina šajās tīmekļa vietnēs vai mobilajās lietotnēs piedāvātā publiskā pakalpojuma funkcionalitāti. Publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu vai mobilo lietotņu saturu, kuru mērķis ir rīkot apspriedes vai organizēt forumu diskusijām, nevar uzskatīt par trešās personas saturu, un tāpēc tam vajadzētu būt pieejamam, izņemot lietotāja sniegtu saturu, kas nav publiskā sektora struktūras kontrolē.
- (14) Turklāt harmonizētai pieejai būtu jāļauj Savienības publiskā sektora struktūrām un uzņēmumiem gūt ekonomisku un sociālu labumu no tiešsaistes vai mobilo pakalpojumu sniegšanas paplašināšanas, lai aptvertu vairāk iedzīvotāju un klientu. Tam būtu jāpalielina iekšējā tirgus potenciāls attiecībā uz produktiem un pakalpojumiem saistībā ar tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu pieejamību. Izrietošai tirgus izaugsmei būtu jāļauj uzņēmumiem veicināt ekonomikas izaugsmi un radīt darbavietas Savienībā. Lai nostiprinātu iekšējo tirgu, investēšana Savienībā būtu jāpadara pievilcīgāka. Valdībām būtu jāgūst labums no lētākas ar pieejamību saistītu produktu un pakalpojumu sniegšanas.
- (15) Iedzīvotājiem būtu jāgūst labums no plašākas piekļuves publiskā sektora pakalpojumiem, izmantojot tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes, un saņemt pakalpojumus un informāciju, kas atvieglos viņu ikdienas dzīvi un ļaus vienkāršāk īstenot savas tiesības visā Savienībā, proti, tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties Savienības teritorijā un brīvību veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus.

- (16) Šajā direktīvā definētās prasības par pieejamību ir formulētas tā, lai tās būtu tehnoloģiju ziņā neitrālas. Tajās ir aprakstīts, kas ir jāpanāk, lai lietotājs varētu uztvert, izmantot, interpretēt un saprast tīmekļa vietni, mobilo lietotni un saistīto saturu. Tajās nav norādīts, kāda tehnoloģija būtu jāizvēlas konkrētai tīmekļa vietai, tiešsaistes informācijai vai lietotnei. Šīs prasības kā tādas inovāciju nekavē.
- (16.a) Pieejamības 4 principi ir: uztveramība, kas nozīmē, ka informācijai un lietotāja saskarnes sastāvdaļām jābūt pasniegtām lietotājiem tādā veidā, kādā tie to var uztvert; izmantojamība, kas nozīmē, ka lietotāja saskarnes sastāvdaļām un navigācijai jābūt izmantojamai; saprotamība, kas nozīmē, ka informācijai un lietotāja saskarnes izmantošanai jābūt saprotamai; un robustums, kas nozīmē, ka saturam jābūt pietiekami robustam, lai dažādi lietotāju aģenti, tostarp atbalsta tehnoloģijas, to varētu ticami interpretēt. Šie pieejamības principi ir izteikti pārbaudāmos sekmības kritērijos, piemēram, Eiropas standartā EN 301 549 ⁸ v1.1.2 (2015-04), izmantojot saskaņotus standartus un kopējas metodes, lai pārbaudītu tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu satura atbilstību šiem principiem. Līdz atsaucies uz saskaņotajiem standartiem vai to daļām tiks publicētas, attiecīgās standarta EN 301 549 v1.1.2 (2015-04) klauzulas būtu jāuzskata kā minimālie līdzekļi šo principu īstenošanai praksē.

⁸ Eiropas standarts ir pilnvarojuma M/376 rezultāts, ko Komisija izdevusi Eiropas standartizācijas iestādēm.

- (16.b) Publiskā sektora struktūrām būtu jāpiemēro šajā direktīvā izklāstītās pieejamības prasības, ciktāl tās nerada šīm struktūrām nesamērīgu slogu. Tas nozīmē, ka pamatotos gadījumos publiskā sektora struktūrai var nebūt praktiski iespējams konkrētu saturu darīt pilnībā pieejamu. Tomēr minētajai struktūrai šā vai tā šis saturs būtu jādara tik pieejams, cik tas ir iespējams, un cits saturs jādara pilnīgi pieejams. Izņēmumi no pieejamības prasības ievērošanas nesamērīga sloga dēļ nedrīkstētu pārsniegt to, kas ir absolūti nepieciešams, lai ierobežotu minēto slogu attiecībā uz konkrētu attiecīgu saturu katrā atsevišķā gadījumā. Pasākumi, kas radītu nesamērīgu slogu, ir pasākumi, kas struktūrai uzliktu pārmērīgu organizatorisku vai finansiālu slogu vai apdraudētu struktūras spēju pildīt savu uzdevumu vai publicēt informāciju, kas vajadzīga vai ir relevanta tās uzdevumiem un pakalpojumiem, vienlaikus ņemot vērā iespējamās priekšrocības vai kaitējumu, kas varētu rasties iedzīvotājiem, jo īpaši personām ar invaliditāti. Izvērtējot, kādā mērā prasības nevar izpildīt tāpēc, ka tās radītu nesamērīgu slogu, būtu jāņem vērā tikai leģitīmi iemesli. Prioritātes, laika vai zināšanu trūkumam nevajadzētu būt leģitīmiem iemesliem. Tāpat nevajadzētu būt nekādiem leģitīmiem iemesliem neiepirkt vai neizstrādāt tādas programmatūras sistēmas, ar kurām pieejamā veidā varētu pārvaldīt saturu tīmekļa vietnēs un mobilās lietotnēs, jo šo prasību ievērošanai ir pieejami pietiekami un konsultatīvi paņēmieni, lai darītu minētās sistēmas pieejamas.
- (17) Ar pieejamību saistītai sadarbībai būtu jāpanāk maksimāla satura saderība ar pašreizējiem un nākotnes lietotāju aģentiem un atbalsta tehnoloģijām. Konkrētāk, tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu saturam būtu jānodrošina lietotāju aģentiem kopēju iekšējo dabiskās valodas, struktūru, sakarību un sekvenču kodēšanu, kā arī datus par jebkādiem iegultiem lietotāju saskarnes komponentiem. Tādējādi no sadarbības labumu gūst lietotāji, jo tie var universāli izmantot savus lietotāju aģentus, lai piekļūtu tīmekļa vietnēm un mobilām lietotnēm; tie varētu gūt labumu arī no lielākas izvēles un zemākām cenām visā Savienībā. No sadarbības labumu varētu gūt arī tādu produktu un pakalpojumu piegādātāji un pircēji, kas saistīti ar tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu pieejamību.

- (17.a) Mobilās lietotnes ir pieejamas no dažādiem avotiem, tostarp privātā sektora lietotņu veikaliem. Informācija attiecībā uz publiskā sektora struktūru mobilo lietotņu pieejamību, kas lejupielādētas no trešo pušu avotiem, būtu jāsniedz līdz ar mobilo lietotņu aprakstu, lai lietotājiem tā tiktu parādīta pirms attiecīgās lietotnes lejupielādēšanas. Šis noteikums neparedz nozīmīgu platformu pakalpojumu sniedzējiem mainīt savus pieteikumu izplatīšanas mehānismus, bet tā vietā izvirza prasību publiskā sektora struktūrai nākt klajā ar paziņojumu, izmantojot esošās vai nākotnes tehnoloģijas.
- (18) Kā uzsvērts paziņojumā "Digitālā programma Eiropai", publiskajām struktūrām jāiesaistās tiešsaistes satura tirgu veicināšanā. Valdības var stimulēt satura tirgus, publiskā sektora informāciju padarot pieejamu ar pārredzamiem, efektīviem un nediskriminējošiem nosacījumiem. Šis ir svarīgs potenciālas novatorisku tiešsaistes pakalpojumu izaugsmes avots.
- (18.aa) Dalībvalstīm vajadzētu veikt papildu pasākumus, lai saistībā ar tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu pieejamību palielinātu informētību un veicinātu apmācības programmas, kas paredzētas attiecīgām ieinteresētajām personām, tostarp – jo īpaši – personālam, kurš ir atbildīgs par tīmekļa vietņu vai mobilo lietotņu pieejamību. Būtu jāapspiežas ar attiecīgajiem sociālajiem partneriem vai tie jāiesaista ar pieejamību saistīto apmācības un informētības palielināšanas programmu satura sagatavošanā.
- (18.b) Ir svarīgi, lai dalībvalstis ciešā sadarbībā ar Komisiju veicinātu autorēšanas rīku izmantošanu, kas ļauj labāk īstenot šajā direktīvā izklāstītās pieejamības prasības. Minētā veicināšana varētu izpausties pasīvi, piemēram, kā saderīgu autorēšanas rīku saraksta publicēšana bez prasības šos rīkus izmantot, vai arī šāda veicināšana varētu norisināties aktīvā formā, proti, kā prasība izmantot saderīgus autorēšanas rīkus vai finansēt to izstrādi.

- (18.c) Lai nodrošinātu šīs direktīvas pienācīgu īstenošanu un jo īpaši to, ka tiek īstenota atbilstība pieejamības prasībām, ir ļoti svarīgi, lai Komisija un dalībvalstis regulāri apspriestos ar attiecīgām ieinteresētajām personām. Šīs direktīvas nozīmē ar attiecīgām ieinteresētajām personām būtu cita starpā jāsaprot organizācijas, kas pārstāv personu ar invaliditāti un vecu cilvēku intereses, sociālie partneri, nozare, kas iesaistīta pieejamības nodrošināšanas programmatūras, izveidē attiecībā uz tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm un pilsoniskā sabiedrība.
- (19) Ar šo direktīvu būtu jātiecas nodrošināt, ka publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes tiek darītas pieejamākas saskaņā ar kopīgām prasībām.
- (20) Ar šo direktīvu nosaka pieejamības prasības attiecībā uz publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm. Lai veicinātu attiecīgo tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu atbilstību minētajām prasībām, jāparedz atbilstības prezumpcija attiecīgajām tīmekļa vietnēm, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuri sagatavoti un publicēti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK, ar mērķi formulēt sīki izstrādātas minēto prasību tehniskās specifikācijas. Dalībvalstis un Eiropas Parlaments, ievērojot šo regulu, varēs izteikt iebildumus pret saskaņotajiem standartiem, par kuriem tie uzskata, ka tie pilnībā neatbilst pieejamības prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā.
- (21) Eiropas standartizācijas organizācijas pieņēma Eiropas standartu EN 301 549 "Eiropā piemērotas pieejamības prasības IKT produktu un pakalpojumu publiskajam iepirkumam", kurā precizētas funkcionālās pieejamības prasības IKT produktiem un pakalpojumiem, tostarp tīmekļa saturam, ko varētu izmantot publiskajā iepirkumā vai lai atbalstītu citas politikas jomas un tiesību aktus.

Šajā direktīvā noteiktajam pieņemumam par atbilstību pieejamības prasībām būtu jābalstās uz 9., 10. un 11. klauzulu Eiropas standartā EN 301 549 V1.1.2 (2015-04). Jo īpaši ar tehniskajām specifikācijām, kuras pieņem, pamatojoties uz šo direktīvu, būtu jāprecizē Eiropas standarts EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) attiecībā uz mobilajām lietotnēm.

- (21.aa) Turklāt tehniskajās specifikācijās un standartos, kas izstrādāti saistībā ar šajā direktīvā izklāstītajām pieejamības prasībām, būtu jāņem vērā mobilo ierīču specifika – gan konceptuālā, gan tehniskā ziņā.
- (24) Atbilstība šajā direktīvā izklāstītajām pieejamības prasībām būtu regulāri jāuzrauga. Saskaņota uzraudzības metodoloģija aptvertu veidu, kā – visās dalībvalstīs vienādi – pārbaudīt, kādā pakāpē tiek nodrošināta atbilstība pieejamības prasībām, reprezentatīvu paraugu atlasī un uzraudzības periodiskumu. Dalībvalstīm būtu periodiski jāziņo par uzraudzības rezultātiem, un vismaz vienu reizi būtu jāiesniedz saraksts ar pasākumiem, kas veikti, piemērojot šo direktīvu.
- (24.aa) Lai neradītu šķēršļus inovācijai, meklējot veidus, kā izmērīt tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu pieejamību, un ja vien tas netraucē datu salīdzināmībai visā ES, – dalībvalstīs, balstoties uz Komisijas izstrādātu metodoloģiju, var izmantot modernākas uzraudzības tehnoloģijas. Lai uzlabotu salīdzināmību, Komisijas izstrādātajā metodoloģijā būtu jāapraksta, kādā veidā vajag vai ir iespējams noformēt dažādu testu rezultātus.
- (24.ab) Uzraudzības metodoloģija ir pārredzama, nododama, salīdzināma un reproducējama. Uzraudzības metodoloģijas reproducējamība būtu maksimāli jāpalielina, vienlaikus ņemot vērā apstākli, ka šo reproducējamību var ietekmēt tādi cilvēciskie faktori kā lietotāju veikta testēšana.

- (24.ad) Paziņojumā par tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu atbilstību attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj nodrošinātās alternatīvas. Izmantojot atgriezeniskās saites mehānismu, kurš ir saistīts ar izpildes procedūru, publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu lietotājiem vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai publiskā sektora struktūra vajadzīgo informāciju, tostarp pakalpojumus un produktus, piegādātu adekvātā un atbilstīgā veidā saprātīgā laikposmā. Šādi pieprasījumi varētu attiekties arī uz saturu, kas neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā vai citādā veidā ir atbrīvots no šajā direktīvā noteiktajām prasībām attiecībā uz pieejamību, piemēram, uz biroja datņu formātiem, iepriekš ierakstītiem mediju darbiem ar laika dimensiju vai arhivētu tīmekļa vietņu saturu. Pamatojoties uz leģitīmu un saprātīgu pieprasījumu, publiskā sektora struktūrai vajadzīgo informāciju būtu jāsniedz adekvātā un atbilstīgā veidā saprātīgā laikposmā.
- (24.ae) Lai izvairītos no sistemātiskas vēršanās tiesā, būtu jānodrošina tiesības izmantot adekvātu un iedarbīgu procedūru, ar ko nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Tas neskar tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kā izklāstīts Pamattiesību hartas 47. pantā. Minētā procedūra būtu jāsaprot tā, ka tā ietver tiesības iesniegt sūdzību jebkurai esošai valsts iestādei, kuras kompetencē ir tādu sūdzību izskatīšana.
- (25) Saskaņotā satvarā tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu projektēšanas un izstrādes nozarei vajadzētu saskarties ar mazāku skaitu šķēršļu darbībai iekšējā tirgū, kā arī vajadzētu samazināties izmaksām valdībām un citiem, kas nodrošina ar tīmekļa un mobilo lietotņu pieejamību saistītus produktus un pakalpojumus.

- (26) Lai nodrošinātu to, ka pieņemums par atbilstību pieejamības prasībām tiek piemērots pareizi, pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai attiecībā uz grozījumiem atsaucēs uz Eiropas standartu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04). Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas piedalīties deleģēto aktu sagatavošanā, Eiropas Parlaments un Padome saņem visus dokumentus vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un to ekspertiem ir iespēja sistemātiski piedalīties to Komisijas ekspertu grupu sanāksmēs, kas nodarbojas ar deleģēto aktu sagatavošanu.
- (26.a) Lai nenovirzītu līdzekļus no uzdevumiem padarīt saturu pieejamāku, uzraudzības metodoloģijai vajadzētu būt viegli lietojamai.
- (27) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas attiecīgo noteikumu īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Būtu jāizmanto pārbaudes procedūra, lai noteiktu pieejamības prasību tehniskās specifikācijas, lai definētu metodoloģiju, ko dalībvalstīm būtu jāizmanto, uzraugot attiecīgo tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu atbilstību šīm prasībām, un lai noteiktu kārtību, kā dalībvalstīm jāziņo Komisijai par uzraudzīšanas rezultātiem. Konsultēšanās procedūra būtu jāizmanto, lai pieņemtu īstenošanas aktus, ar ko izveido pieejamības paziņojumu paraugu, kas tieši neietekmē no šīs direktīvas izrietošo pienākumu raksturu un piemērošanas jomu, taču palīdz atvieglināt tajā paredzēto noteikumu piemērošanu. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu.

- (28) Tā kā šīs direktīvas mērķi, proti, izveidot saskaņotu tirgu publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu pieejamībai, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo jāsaskaņo dažādi noteikumi, kas patlaban pastāv to attiecīgajās tiesību sistēmās, un tāpēc to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā ir paredzēti tikai tie pasākumi, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību, ar šo direktīvu cenšas tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, kas saistīti ar publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu un to mobilo lietotņu pieejamības prasībām, tādējādi padarot šīs tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes vieglāk pieejamas lietotājiem, jo īpaši personām ar invaliditāti.
2. Šajā direktīvā ir paredzēti noteikumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstis nodrošina, ka publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnes neatkarīgi no ierīces, kuru izmanto piekļuvei, un mobilās lietotnes atbilst 3. pantā izklāstītajām prasībām par pieejamību.
7. No šīs direktīvas piemērošanas jomas ir izslēgtas šādas tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes:
 - a) tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes, kuras ir valsts raidsabiedrību un to meitas uzņēmumu rīcībā, kā arī citu struktūru vai to meitas uzņēmumu rīcībā, lai veiktu valsts apraides sabiedrības uzdevumu;

- b) nevalstisko organizāciju (NVO) tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes, kas nesniedz sabiedrībai svarīgus pakalpojumus vai tādus pakalpojumus, kas iecerēti vai paredzēti īpaši personu ar invaliditāti vajadzībām.

7.a Dalībvalstis no šīs direktīvas piemērošanas jomas var izslēgt skolu, bērnudārzu vai silišu tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes, izņemot saturu, kas saistīts ar būtiskām tiešsaistes administratīvām funkcijām;

8. No šīs direktīvas piemērošanas jomas ir izslēgts šāds tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu saturs:

- a) biroja datņu formāti, kas publicēti pirms 10. panta 1. punktā noteiktā datuma, ja vien tie nav vajadzīgi publiskā sektora struktūru veiktu uzdevumu aktīviem administratīviem procesiem;
- b) iepriekš ierakstīti mediju darbi ar laika dimensiju, kas publicēti pirms 10. panta 2. punkta ii) apakšpunktā minētā datuma;
- c) tiešraides mediju darbi ar laika dimensiju;
- d) tiešsaistes kartes un kartogrāfijas pakalpojumi, ja vien būtiska informācija tiek sniegta pieejamā digitālā formā kartēm, kas paredzētas izmantošanai navigācijā;
- e) mantojuma kolekciju priekšmetu reprodukcijas, kuras nevar darīt pilnībā pieejamas tāpēc, ka pastāv
 - pieejamības prasību nesavietojamība vai nu ar priekšmeta saglabāšanu vai ar reprodukcijas autentiskumu (piem., kontrasts); vai
 - nav pieejami automatizēti un izmaksu ziņā pieņemami risinājumi, kas tekstu no manuskriptiem vai citiem mantojuma kolekciju priekšmetiem viegli pārveidotu saturā, kas savietojams ar pieejamības prasībām;

- f) trešo personu saturs, kuru publiskā sektora struktūras nedz finansē, nedz izstrādā, nedz kontrolē;
- g) ārtīklu un iekštīklu (tās ir vietas, kas pieejamas tikai slēgtai cilvēku grupai, nevis sabiedrībai kopumā) saturs, kas publicēts pirms 10. panta 2. punktā i) apakšpunktā norādīta datuma, līdz šādas tīmekļa vietas tiek būtiski pārveidotas.
- h) tādu tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu saturs, kas kvalificējas kā arhīvi, t.i., šajās tīmekļa vietnēs ir tikai tāds saturs, kas nav vajadzīgs aktīviem administratīviem procesiem un kas netiek atjaunināts vai rediģēts pēc 10. panta 2. punktā i) apakšpunktā norādīta datuma.

1.a pants

Minimālā saskaņošana

Dalībvalstis var uzturēt spēkā vai ieviest pasākumus atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, kas pārsniedz šajā direktīvā noteiktās minimālās prasības attiecībā uz tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu pieejamību.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 4) "standarts" ir tehniska specifikācija, ko pieņemusi atzīta standartizācijas struktūra atkārtotai vai ilgstošai piemērošanai, atbilstība kurai nav obligāta, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punktā;

- 6) "Eiropas standarts" ir standarts, ko pieņēmusi Eiropas standartizācijas organizācija, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- 7) "saskaņots standarts" ir Eiropas standarts, kurš pieņemts, pamatojoties uz Komisijas pieprasījumu, lai piemērotu Savienības saskaņošanas tiesību aktus, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- 8) "publiskā sektora struktūra" ir valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa pārvaldes iestāde, publisko tiesību subjekti, kā definēts Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punkta 4. apakšpunktā, vai apvienības, ko izveidojusi viena vai vairākas šādas iestādes, vai arī viens vai vairāki šādi publisko tiesību subjekti, ja šīs apvienības ir nodibinātas ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura;
- 9) "mediju darbi ar laika dimensiju" ir šādu tipu mediji: tikai audio, tikai video, audio-video, audio un/vai video apvienojumā ar interaktīvas saziņas iespēju;
- 10) "mantojuma kolekciju priekšmeti" ir privātā vai sabiedriskā īpašumā esoši priekšmeti, kas izraisa vēsturisku, māksliniecisku, arheoloģisku, estētisku, zinātnisku vai tehnisku interesi un kuri ir daļa no kultūras iestāžu, piemēram, bibliotēku, arhīvu un muzeju, saglabātām kolekcijām;
- 11) "mērījumu dati" ir skaitliskā izteiksmē apkopoti rezultāti par uzraudzības darbībām, kas veiktas, lai pārbaudītu publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu atbilstību 3. pantā izklāstītajām pieejamības prasībām. Mērījumu dati ietver gan skaitliskā izteiksmē apkopotu informāciju par pārbaudīto tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu paraugu (tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu skaits, potenciāli to apmeklētāju vai lietotāju skaits,...), gan skaitliskā izteiksmē apkopotu informāciju par pieejamības pakāpi;
- 12) "mobilās lietotnes" šajā direktīvā attiecas uz lietojumprogrammām, ko projektējušas un izstrādājušas publiskā sektora struktūras vai kas projektētas un izstrādātas to vārdā un kuras paredzētas, lai tās lietotu plaša sabiedrība uz mobilām ierīcēm, piemēram, viedtālruniem un planšetdatoriem. Pie tām nepieder lietojumprogrammas, ar kurām kontrolē pašas minētās ierīces vai datoru aparatūru (mobilās operētājsistēmas).

3. pants

Prasības par tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu pieejamību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskā sektora struktūras veic vajadzīgos pasākumus, lai savas tīmekļa vietnes un mobilās lietotnes padarītu vieglāk pieejamas, nodrošinot, ka tās ir uztveramas, izmantojamas, saprotamas un robustas.

3.a pants

Nesamērīgs slogs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskā sektora struktūras piemēro 3. pantā minētās prasības par pieejamību tiktāl, ciktāl tās minētā panta piemērošanas nolūkos publiskā sektora struktūrām neizraisa nesamērīgu slogu.
2. Lai izvērtētu pakāpi, kādā 3. pantā minētās prasības par pieejamību rada nesamērīgu slogu, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgās publiskā sektora struktūras ņem vērā atbilstīgos apstākļus, tostarp:
 - a) attiecīgās publiskā sektora struktūras lielumu, līdzekļus un iedabu;
 - b) aplēstās izmaksas un ieguvumus publiskā sektora struktūrai attiecībā pret aplēstajiem ieguvumiem personām ar invaliditāti, ņemot vērā konkrētās tīmekļa vietnes vai mobilās lietotnes lietošanas biežumu un ilgumu.
3. Neskarot 1. punktu, sākotnējo izvērtējumu par pakāpi, kādā 3. pantā minētās prasības par pieejamību rada nesamērīgu slogu, veic attiecīgās publiskā sektora struktūras.

4. Ja publiskā sektora struktūra konkrētai tīmekļa vietnei vai mobilai lietotnei ir piemērojusi 1., 2. un 3. punktā minēto izņēmumu, tā 6. pantā minētajā paziņojumā izskaidro, kuras prasību daļas nebija iespējams izpildīt, un attiecīgā gadījumā izklāsta alternatīvas.

4. pants

Pieņemums par tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu atbilstību pieejamības prasībām

1. Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 attiecīgo tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu saturu, kas atbilst tiem saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz kurām atsauces Komisija ir publicējusi *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, uzskata par tādu, kas atbilst minētajos standartos vai to daļās norādītajām prasībām par pieejamību, kā noteikts 3. pantā.
2. Ja atsauces uz 1. punktā minētajiem saskaņotajiem standartiem nav publicētas, mobilo lietotņu saturu, kas atbilst tehniskajām specifikācijām vai to daļām, uzskata par tādu, kas atbilst 3. pantā izklāstītajām prasībām par pieejamību, uz kurām attiecas minētās tehniskās specifikācijas vai to daļas.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka 1. daļā minētās tehniskās specifikācijas. Minētās tehniskās specifikācijas atbilst 3. pantā izklāstītajām prasībām par pieejamību, un ar tām nodrošina tādu pieejamības pakāpi, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kuru nodrošina ar Eiropas standartu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Ja atsauces uz 1. punktā minētajiem saskaņotajiem standartiem nav publicētas, pirmo no šiem īstenošanas aktiem pieņem 24 mēnešu laikā no šīs direktīvas stāšanās spēkā.

3. Ja atsauces uz 1. punktā minētajiem saskaņotajiem standartiem nav publicētas un ja nav 2. punktā minēto tehnisko specifikāciju, tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu saturu, kas atbilst Eiropas standarta EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) attiecīgajām prasībām vai to daļām, uzskata par tādu, kas atbilst prasībām par pieejamību, kuras ietvertas minētajās prasībās vai to daļās, kā izklāstīts 3. pantā.
4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 8. pantu, lai grozītu atsauces 3. punktā uz Eiropas standartu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), izdarot atsauci uz minētā standarta jaunāku versiju vai uz Eiropas standartu, ar kuru to aizstāj, ja šī standarta versija atbilst 3. pantā izklāstītajām prasībām un nodrošina tādu pieejamības pakāpi, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kuru nodrošina ar Eiropas standartu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

6. pants

Papildu pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka publiskā sektora struktūras sniedz un regulāri atjaunina detalizētu, visaptverošu un skaidru paziņojumu par savu tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu atbilstību šīs direktīvas prasībām.

Attiecībā uz tīmekļa vietnēm šo paziņojumu sniedz pieejamā formātā, izmantojot 1.a punktā minēto paziņojuma paraugu, un to publicē attiecīgajā tīmekļa vietnē.

Attiecībā uz mobilajām lietotnēm šo paziņojumu sniedz pieejamā formātā, izmantojot 1.a punktā minēto paziņojuma paraugu, un dara to pieejamu tās publiskā sektora struktūras tīmekļa vietnē, kura izstrādājusi mobilo lietotni, vai kopā ar citu informāciju, kas ir pieejama, lejupielādējot lietotni.

Šajā paziņojumā iekļauj:

- a) paskaidrojumu par tām satura daļām, kuras nav pieejamas, un par minētās nepieejamības iemesliem, un attiecīgā gadījumā – alternatīvas; un
- b) atgriezeniskās saites mehānisma aprakstu un saiti uz šo mehānismu, kura jebkurai personai dod iespēju informēt attiecīgo publiskā sektora struktūru par jebkādam tīmekļa vietnes vai mobilās lietotnes neatbilstībām 3. pantā izklāstītajām prasībām un pieprasīt informāciju, kas saskaņā ar 1. panta 8. punktu un 3.a pantu ir izslēgta, kā arī saiti uz 7.a pantā minēto izpildes procedūru, kuru var izmantot, ja atbilde uz minēto atgriezenisko saiti ir neapmierinoša.

Dalībvalstis nodrošina, ka publiskā sektora struktūras saprātīgā laikposmā sniedz pienācīgu atbildi uz paziņojumu vai pieprasījumu.

- 1.a Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido paziņojuma par pieejamību paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Pirmo īstenošanas aktu Komisija pieņem divu gadu laikā no šīs direktīvas stāšanās spēkā.
- 2. Dalībvalstis veic pasākumus, lai atvieglinātu 3. pantā izklāstīto pieejamības prasību piemērošanu attiecībā uz cita veida tīmekļa vietnēm vai mobilajām lietotnēm, kas nav minētas 1. panta 2. punktā, jo īpaši tīmekļa vietnēm vai mobilajām lietotnēm, uz kurām attiecas spēkā esošie valstu tiesību akti par pieejamību.
- 2.a Dalībvalstis popularizē un atvieglo apmācību programmas, kas saistītas ar pieejamību tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm un paredzētas attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp publiskā sektora struktūru darbiniekiem, lai viņi spētu radīt, pārvaldīt un atjaunināt tīmekļa vietnēs un mobilajās lietotnēs pieejamo saturu.

- 2.b Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai palielinātu informētību par 3. pantā noteiktajām pieejamības prasībām, to priekšrocībām tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu lietotājiem un īpašniekiem un par iespēju izmantot atgriezenisko saiti gadījumos, kad šīs direktīvas prasības nav ievērotas, kā izklāstīts šajā pantā.
3. 7. pantā minētās uzraudzības un ziņošanas vajadzībām Komisija atvieglo sadarbību Savienības līmenī dalībvalstu starpā un starp dalībvalstīm un attiecīgajām ieinteresētajām personām, lai apmainītos ar labāko pieredzi un pārskatītu 7. panta 4. punktā minēto uzraudzības metodoloģiju, tirgus un tehnoloģijas attīstību un progresu piekļuvē tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm.

7. pants

Uzraudzība un ziņošana

1. Dalībvalstis, pamatojoties uz 4. punktā izklāstīto uzraudzības metodoloģiju, periodiski uzrauga publiskā sektora struktūru tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu atbilstību 3. pantā izklāstītajām pieejamības prasībām.
2. 36 mēnešu laikā pēc 4. punktā definētās uzraudzības metodoloģijas izveides un pēc tam reizi trīs gados dalībvalstis ziņo Komisijai par uzraudzības rezultātiem, iekļaujot mērījumu datus. Minēto ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz 4. punktā minēto ziņošanas kārtību. Ziņojumā iekļauj arī informāciju par 7.a pantā minētās izpildes procedūras izmantošanu.

3. Turklāt pirmajā ziņojumā ietver arī šādus pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 6. pantu:

- a) aprakstu par dalībvalstu izveidotajiem mehānismiem, kas paredzēti, lai ar attiecīgajām ieinteresētajām personām konsultētos par tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu pieejamību;
- b) procedūras, lai publiskotu jebkādas izmaiņas pieejamības politikā saistībā ar tīmekļa vietnēm un mobilajām lietotnēm; un
- c) īstenošanā gūto pieredzi un konstatējumus par atbilstību 3. pantā izklāstītajām pieejamības prasībām; un
- d) informāciju par apmācības un informētības veicināšanas pasākumiem.

Ja saistībā ar 3. punktā minētajiem pasākumiem ir tikušas veiktas nozīmīgas izmaiņas, dalībvalstis savos turpmākajos ziņojumos iekļauj informāciju par šiem atjauninātajiem pasākumiem.

4. Visu ziņojumu saturu, kur nav obligāti jāiekļauj pārbaudīto tīmekļa vietņu, mobilo lietotņu un struktūru saraksts, publisko pieejamā formā. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka kārtību, kā dalībvalstīm jāiesniedz ziņojumi Komisijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Pirmo īstenošanas aktu Komisija pieņem divu gadu laikā no šīs direktīvas stāšanās spēkā dienas.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka metodoloģiju, kā uzraudzīt attiecīgo tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu atbilstību prasībām attiecībā uz pieejamību, kā izklāstīts 3. pantā. Minētā metodoloģija ir pārredzama, nododama, salīdzināma, reproducējama un viegli lietojama. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 9. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Pirmo īstenošanas aktu Komisija pieņem divu gadu laikā no šīs direktīvas stāšanās spēkā dienas.
6. 4. punktā minētajā metodoloģijā var ņemt vērā ekspertu analīzi un tajā iekļauj:
- a) uzraudzības periodiskumu un to tīmekļa vietņu un mobilo lietotņu paraugu atlasī, kam tiks piemērota uzraudzība; un
 - b) tīmekļa vietnes līmenī – tīmekļa lapu paraugu atlasī un saturu šajās lapās; un
 - baa) mobilo lietotņu līmenī – pārbaudāmo saturu, ņemot vērā lietotnes sākotnējās izlaišanas brīdi un turpmākus funkcionālus atjauninājumus; un
 - ba) aprakstu par to, kā atbilstību vai neatbilstību 3. pantā izklāstītajām pieejas prasībām paredzēts pienācīgi nodemonstrēt, attiecīgā gadījumā sniedzot tiešu atsauci uz atbilstīgajiem aprakstiem saskaņotajā standartā vai, ja tādu nav, uz 4. panta 2. punktā minētajām tehniskajām specifikācijām, vai uz 4. panta 3. punktā minēto Eiropas standartu; un
 - c) gadījumā, ja tiek konstatēti trūkumi, – mehānismu, ar ko sniedz datus un informāciju par atbilstību 3. pantā izklāstītajām prasībām tādā formā, kas viegli lietojama publiskā sektora struktūrām, lai novērstu trūkumus; un

- d) pienācīgu procedūru, vajadzības gadījumā iekļaujot nepieciešamos piemērus un norādes, automātiskiem, manuāliem un lietojamības testiem apvienojumā ar paraugu atlases iestatījumiem tādā veidā, kas ir savietojams ar uzraudzības un ziņošanas periodiskumu.

7. Dalībvalstis līdz 10. panta 1. punktā minētajam datumam informē Komisiju par to, kas veiks uzraudzību un sniegs ziņojumus.

7.a pants

Izpildes procedūra

1. Dalībvalstis nodrošina adekvātas un iedarbīgas izpildes procedūras pieejamību, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai saistībā ar 3., 3.a pantā un 6. panta 1. punktā izklāstītajām prasībām. Jo īpaši dalībvalstis nodrošina to, ka pastāv izpildes procedūra, piemēram, iespēja sazināties ar ombudu, lai nodrošinātu iedarbīgu rīcību ar atgriezenisko saiti, kā paredzēts 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un 3.a pantā minētā novērtējuma pārskatīšanu.
2. Dalībvalstis līdz 10. panta 1. punktā minētajam datumam informē Komisiju par to, kas būs atbildīgs par šās direktīvas izpildi.

8. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Direktīvas 4. panta 4. punktā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no *OV – lūdzu, ievietot: seši mēneši no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. panta 4. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā norādīts. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
- 3.a Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 4. panta 4. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

9. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

10. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais 21 mēneša laikā no 12. pantā minētās dienas. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
2. Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus šādi:
 - i) publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnēm, kas nav publicētas pirms [ievietot datumu – 10. panta 1. punktā minētais transponēšanas datums] – no [ievietot datumu – 12 mēneši pēc minētā datuma],

- ii) visām publiskā sektora struktūru tīmekļa vietnēm, uz kurām neattiecas i. apakšpunkts – [ievietot datumu – 24 mēneši pēc 10. panta 1. punktā minētā transponēšanas datuma].
- iii) visām publiskā sektora struktūru mobilajām lietotnēm – no [ievietot datumu – 33 mēneši pēc 10. panta 1. punktā minētā transponēšanas datuma].

11. pants

Pārskatīšana

Komisija pārskata šīs direktīvas piemērošanu 66 mēnešu laikā no tās stāšanās spēkā dienas. Šajā pārskatīšanā ņem vērā dalībvalstu ziņojumus par 7. pantā izklāstītās uzraudzības iznākumu un 7.a pantā izklāstītās izpildes procedūras izmantošanu. Tajā iekļauj arī pārskatu par tehnoloģijas jaunumiem, kas varētu atvieglināt pieejamību dažu tipu saturam, kurš nav iekļauts šīs direktīvas darbības jomā. Šā ziņojuma konstatējumus publisko pieejamā formātā.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs
